

MABAVISZ-nap: elnöki köszöntő

SZERETET és JÓ CSELEKEDET

„Ügyeljünk arra, hogy egymást kölcsönösen szeretetre és jó cselekedetre buzdítsuk“ (Zsid 10:24).

Február 3-a a Magyar Baptista Világszövetség vasárnapja. Az alkalomra köszöntőt írt a detroiti gyülekezet lelkipásztora, a MaBaVISZ elnöke, **dr. Herjeczki Géza** testvér.

Ma reggel (jan. 13-án, szerk. megj.) az Erdélyben élő testvérekért és az általuk végzett munkáért imádkoztunk a detroiti (USA) gyülekezetben. De nem is csak ott, hanem azt gondolom, hogy mindenütt, ahol magyar baptista gyülekezetben imaórát tartottak ezen a reggelen.

Nem természetes dolog az, hogy három kontinensen is vannak magyar baptista gyülekezetek és nem természetes az, hogy Magyarországon kívül is van szinte ugyanannyi magyar baptista gyülekezet, mint amennyi az ország határain belül.

(Tavalyi adataim szerint világszerte mintegy 620 gyülekezetben kb. 200 lelkipásztor szolgálatára figyelve kb. 22 ezer magyar baptista testvérünk él. Az ideai adatok? Még ma este felkérem Papp János testvért, a Magyar Baptista Világszövetség titkárát, hogy küldjön néhány friss számot, aminek segítségével február 3-án, a MABAVISZ vasárnapján alázattal és örömmel számbavehetjük sokfelé szóródott magunkat.)

Nem természetes dolog az, ha a szülőhazától távol is magyarul hangzik az imádságra buzdító szó, az imádság, a vasárnapi iskolai tanítás, a bizonyágtétel, a vers, az ének és az igehirdetés. Erdélyben, Kárpátalján, a Vajdaságban és a Felvidéken még néhol az egész város-falu, de legalább egy része magyarul beszél, de Ausztráliában vagy Észak-Amerikában mindenki máshogy beszél az utca másik oldalán, sőt a legtöbben a mi oldalunkon sem értik a magyar szót.

Nem természetes dolog az, hogy a magyar gyülekezetekben általában ugyanaz a téma kerül az imádkozó testvérek elé minden vasárnap reggel. Az Úr iránti engedelmisség egyik gyümölcse az, hogy ugyanaz az Áhítat, Vezérfonal van a szolgálattevők és a testvérek kezében hétről-hétre, sőt napról-napra. Az Úr iránti engedelmisség? Nem túl nagy szavak ezek? Talán nem. Mert az lenne a természetes, hogy csak magunkkal törődjünk, a saját szokásainkat gyako-

Illusztráció: januári jégvirágok Erdélyben, fotó: Sz.

roljuk, érdekeinket figyelembe véve csak magunkért imádkozunk. De itt van a kezünkben az Áhítat 2008, s előttünk pl. ez a mai imatéma: az Erdélyben élő testvérekért és missziójukért imádkozunk!

Testvérek, az Úr ajándéka mindez és nem természetes dolog, hogy ma

reggel mindannyian az erdélyiekért imádkoztunk, s július 20-án az észak-amerikaiakért és (remélem) lesz még néhány olyan vasárnap, amikor a többi tagszövetség gyülekezeteiért fogunk imádkozni.

Máshonnan indulva azt is mondhatnám: Testvérek, az lenne a természetes, ha mi – akik egy nemzet fiai vagyunk, egy nyelvet beszélünk, akik magyar baptista gyülekezetben ismertük meg Jézus Krisztust, lettünk az Ő megváltott gyermekei – bárhol is éljünk a világon, egymással élő és folyamatos közösségben élénk.

Akár az előbbi, akár ez utóbbi gondolatmenet esik közel hozzánk, ugyanazon lépések előtt állunk: Isten iránti hálával kell munkálnunk az egymással való közösséget. Nektünk, ennek a testvéri körnek is szól a címben jelzett ige: *Ügyeljünk arra, hogy egymást kölcsönösen szeretetre és jó cselekedetre buzdítsuk* (Zsid 10:24).

Szeretet és jócselekedet. A kettő összetartozik. Jót azokkal tudunk tenni, akiket szeretünk. Viszont azokat tudjuk szeretni, akiket ismerünk. (Bár vannak, akik azt állítják, hogy ők szeretik az egész világot, mindenkit. Általában ez a nagy „mindenki” senkit sem jelent.) Megismerni a magyar baptisták nem is olyan nagy táborát nem lehetetlen. De nem is biztos, hogy olyan könnyen megy. Nehezíti pl. a távolság, a természetellenes és még létező határok.

Szövetségi vezetőknek és lelkipásztoroknak mindenképpen feladatuk – de talán mindannyiunknak is, hogy **keressük az alkalmat az egymással való közösség építésére.** Igénk felszólításának engedekei, amikor az egymás iránti őszinte szeretetre és jócselekedetekre buzdítalak benneteket ezúttal is.

Folytatás a 2. oldalon.

MABAVISZ-köszöntő

(folytatás a címloldalról)

Tartsatok kapcsolatot egymással – az egyszerű e-mail, vagy levelezés útján, a kicsit költségesebb telefon és az áldozatokat kívánó látogatások útján is! A testvérek, vagy a gyülekezetek közötti kapcsolat meggazdagítja az életünket. Nem úgy, hogy kapcsolatot keresek, hogy kapjak, hanem kapcsolatot keresek és építek, hogy adjak, hogy szolgáljak, hogy jót cselekedjek. S miközben ezt teszem – Isten csodája ez –, magam gazdagodom. A kölcsönös szeretet és jó cselekedetek nem egymás kihasználását jelentik, hanem az egymásnak való szolgálat során a kölcsönös megerősödést és életünk kölcsönös meggazdagodását munkálják.

Tavaly, a Világszövetségünk elnökeként ellátogattam feleségemmel együtt Kárpátaljára és a Vajdaságba. A gyülekezetekben tapasztaltuk, hogy szükség van kölcsönösen az egymás iránti szeretetre, annak kinyilvánítására is, és szükség van a jócselekedetek gyakorlására is. Tapasztaltuk, hogy a kölcsönös szeretet és a jócselekedetekre

való készség építi a szeretet közösségben élőket – mindkét irányban. Nem kell, sőt nem is szabad a szeretetnek és a jó cselekedeteknek egyirányúnak lenni. Az általában a közösség elsorvadását hozza magával.

Minél jobban szeretjük és ismerjük egymást, annál természetesebben tudunk engedni a bennünk munkálkodó Léleknek és észrevevesszük a jó cselekedetek lehetőségét – kölcsönösen.

Kedves erdélyi testvéreim! Azért olvashatjátok ezeket a sorokat, mert a Szeretet szerkesztője egy hónappal ezelőtt felkért arra, hogy a *Magyar Baptista Világszövetség vasárnapja* alkalmából készítsek egy írást a lap számára. Szívesen teszem, mert testvéreim vagytok, ha messze is éltek tőlem. S elmodom azt is nektek, hogy a mai imaóránkon a gyülekezetünkben mindenki imádkozott értetek. Nagy dolog! - mondom. Igen, az. Amikor az Úr egymásért való imádságra készítet bennünket, s azt örömmel meg tesszük, az nagy

dolog. Minden további itt kezdődik, az imádságnál - ha kezdődik.

Mit kértünk a hálaadás mellett? Azt is, hogy a mostani evangélizációs heteiteket Urunk áldása és gyümölcstermés kísérje, hogy megtérések történjenek városaitokban, falvaitokban. Hogy az Úr tanácsát megértsék lelkipásztoraitok a teológiai építkezés kérdésében. Hogy áldja meg az Úr a szövetségeket vezetőit, gyülekezeteiteket és a missziómunkát.

De ha nem kérdezek rá Gergely István testvérré, vajon miért tudtunk volna imádkozni? S ti tudjátok-e, hogy mit kérjete az Úrtól, amikor a tengeren túli testvéreitekre gondoltok?

Testvéreim, a *MABAVISZ vasárnapja* legyen ürügy arra, hogy megfogalmazzuk a magunk gyülekezetében, hogy ezután még jobban vigyázunk egymásra, törődünk egymással, munkáljuk a kölcsönös szeretetet és készen leszünk a jó cselekedetekre.

DR. HERJECZKI GÉZA,
a *MABAVISZ* elnöke

Hirdetés

Táborozás a Hargitán 2008-ban

Kedves gyerekek, fiatalok és szülők! Ismertetjük a Hargita Keresztyén Tábor 2008-as programját!

- június 16-24. 1. gyerekhét (7-14 évesek)
 - június 26-július 4. 2. gyerekhét (7-14 évesek)
 - július 7-15. 3. gyerekhét (7-14 évesek)
 - július 17-25. tinihét (13-15 évesek)
 - július 28. - augusztus 5. 1. ifihét (15 éven felüliek)
 - augusztus 7-15. 2. ifihét (15 éven felüliek)
 - aug. 25. - szept. 2. 3. ifihét (Zene7 – 14 éven felüliek)
- A helyek száma minden táborozási héten 120.

A táborozás vacsorával kezdődik, és reggelivel ér véget. A táborozási díj 280 lej személyenként. A hátrányos anyagi helyzetű gyerekek és fiatalok a következő támogatások közül választhatnak:

- 130 lej támogatást igényelhetnek a nagyon hátrányos anyagi helyzetű táborozók (részükre a táborozási díj 150 lej)
- 80 lej támogatást igényelhetnek a hátrányos anyagi helyzetű táborozók (részükre a táborozási díj 200 lej).

A kedvezményt csak azok a gyerekek és fiatalok vehetik igénybe, akik az alábbi feltételek valamelyikének megfelelnek:

- nagy családok gyermekei (3 vagy több gyerekes családok)
- egyedülálló szülők gyermekei
- állami gondozásban élő gyerekek és fiatalok
- olyan családok gyermekei, ahol az egy főre eső havi jövedelem nem haladja meg az 500 lejt (beszámítva mindenfajta jövedelmet – a nem hivatalos is).

A támogatást írásban kell kérvényezni a támogatást kérvényező űrlap pontos kitöltésével. A kérvényt a helyi gyülekezet lelkipásztorának vagy elöljárójának is láttatnia kell.

Jelentkezéskor kérünk 50 lej/fő előleget kifizetni. Az előleg névre szóló, és csak abban az esetben adjuk vissza, ha a jelentkező elfogadható okból nem tud eljönni táborozni.

Minden táborozó számára a családi orvosnak pontosan ki kell töltenie a jelentkezési laphoz mellékelt orvosi igazolást (védőoltások listájával együtt). A táborozási hét kezdetekor az orvosi igazolást a táborozónak át kell adnia a Táborban tartózkodó egészségügyi személyzetnek.

A **gyerek- és tinihetek alkalmával** minden tíz táborozó után a Tábor fedezi egy tanító táborozási költségét. Az ifjúsági heteken minden 12 fiatal után egy ifjúsági munkás táborozási költségét fedezi a Tábor. A tanítók és ifjúsági munkások útiköltségének visszafizetését a Tábor nem vállalja. Kérjük, hogy az útiköltséget a gyülekezetek fedezzék, ahonnan a tanítók vagy ifjúsági munkások jönnek.

Minden gyülekezet lelkipásztorának rendelkezésére bocsátjuk a jelentkezés és támogatás igényléséhez szükséges, illetve a családi orvos által kitöltendő űrlapot. Az űrlapokat szabadon lehet fénymásolni, és letölthetők a Tábor honlapjáról (<http://www.hargitacamp.ro>), igényelhetők a Szövetség irodájában és a Tábor igazgatójánál is.

A **jelentkezési lapot**, az előleget és a támogatási kérvényt a következő címre kell elküldeni:

Hargita Keresztyén Tábor, Borzasi Gyula, igazgató
Şos. Ciucului, Km 106, 535800 Vlăhiţa, Jud. Harghita
Mobil: 0749 271008, E-mail: borzasi@hargitacamp.ro
Szeretettel várlak a Táborba, **Borzasi Gyula**, igazgató

Betekintés a magyarországi baptisták életébe és munkájába

Az alábbi írás a február 24-én sorra kerülő áhítat témájához kapcsolódik.

Százhatvankét éve annak, hogy az első magyar baptista misszionáriusok megérkeztek Hamburgból és nagyrészt bibliaterjesztés útján megkezdődött az evangélium bátor hirdetése a Kárpát-medence különböző földrajzi pontjain. Az első tanuk már a kezdet kezdetén követni próbálták a Pál apostol által gyakorolt stratégiát, mégpedig, hogy először a forgalmasabb, központi fekvésű nagyvárosokat keresték föl, és ott hirdették az ígét. Először ezeken a népesebb településeken szerettek volna gyülekezeteket létrehozni, abban bízva, hogy idővel ezen városok környékén is új gyülekezetek jönnek majd létre.

Így indult el már az első évtizedekben a baptista misszió többek között Budapesten, Pécsen, Kolozsváron, Nagyszalontán, Újvidéken, Brassóban, a Tatra alján és még sok helyen a Kárpátok ölelte magyar hazában. A világháborúk, a nemzeteket egymás ellen uszító diktatúrák és forradalmak sok próbát zúdítottak magyar népünkre, benne baptista közösségünkre is az elmúlt másfél évszázadban, mégis Isten megtartott bennünket, a próbák között is megőrzött és hitünk szerint virágzó jövőt ígért nekünk. Ha megalázzuk magunkat előtte, és hűségesek leszünk hozzá, áldásának hordozói lehetünk továbbra is a népek között.

Nekünk, mai baptistáknak, akik a 21. század első évtizedében élünk, hatalmas kihívást jelent, hogy hitelődeink szinte felmérhetetlen örökségét megfelelő módon tiszteletben tartva, Isten Lelkétől felbátorodva felismerjük azokat az új lehetőségeket és eszközöket, amiken keresztül egyre hatékonyabban tudjuk kortársainknak hirdetni az üdvösség üzenetét. Bennünket Magyarországon rendkívüli módon foglalkoztat, hogy miként kihasználjuk ki azt a kegyelmi pillanatot még jobban, amikor úgy látjuk, hogy az ország közvéleménye pozitív megítélssel fordul a baptista közösségünk felé.

A legutóbbi népszámlálás ugyanis meglepő eredményt mutatott. A megkérdezett felnőtt korú magyar lakosság sorai közül közel 20 ezren jelezték országunkban, hogy ők baptisták. Bennünket váratlanul ért az eredmény, mert 12 ezer regisztrált baptista testvért tartottunk mindez ideig nyilván gyülekezeteinkben. Ezek szerint jóval többen azonosították magukat a baptista közösséghez tartozóknak magukat, mint amiről mi eddig tudtunk. Itt az ideje tehát, hogy aktív missziómunkánk során megtaláljuk az elveszetteket, vagy fölismerjük ilyen érte-

lemben a jövő gyülekezeteinek potenciális tagjait. Imádkozzunk azért, hogy ebben a szolgálatunkban meg ne lankadjunk.

Ez ideig több mint 350 településen vagyunk jelen országunkban, ami azt jelenti, hogy ezek a misszióállomások 131 önálló gyülekezet, vagy körzetközpont hatósugarában oszlanak el és kapnak rendszeres igehirdetői látogatást. Magyarországon 115 aktív lelkipásztor szolgál a missziómezőn, de szép számmal besegítenek a lelki munkába a már nyugdíjkorhatárt elért, de még dinamikus erővel rendelkező idősebb szolgátsárok is. Az elmúlt évek során, sajnálatos módon néhány szórványállomásunk megszűnt, de a rendszerváltás óta közel 80 településen, – többségében nagyobb városokban – indult baptista misszió, melyből már jó néhány erős új gyülekezet is keletkezett. Ennek ellenére azt kell mondanunk, hogy gyülekezeteink tagjai többségében ma is vidéken, és ott is szórványjellegű közösségekben él.

Gyülekezeteink általános lelkiállapota helyenként változó. Az országot járva sok helyen látok lelki megújulást, a Szentlélek jelenlétének tapasztalható örömet, bizakodást és missziós lendületet. Ennek lélekben és számban mérhető hatásait is láthatjuk. Ugyanakkor vannak helyek ahol a gonosz megosztó és sok keserűséget okozó rombolása is tapasztalható. Régi sérelmek, rokoni összefonódások, engesztelhetetlen és megbocsátani nem tudó lelkület, uralkodni és nem alázattal szolgálni vágyó szellemiség fékezi a lelki kibontakozást, az aktív kifelé is nyitó missziómunkát. Ez is

olyan imatéma, amit szeretettel kérünk, segítséket az Úr színe elé vinni, megoldást Tőle remélni.

A rendszerváltás óta megfigyelhető jelenség, hogy **igen sok hívó baptista testvér települt át Erdélyből** és leltek új lelki otthonra gyülekezeteinkben. Ennek mi szívből örülünk. Bár azt a kérdést is fel kell vetnünk, hogy nem hiányoznak-e ezek a kedves testvérek az elbocsátó anyagyülekezeteinkben. Mi ugyanis többnyire lelki nyereségnek tartjuk itteni letelepedésüket, ugyanakkor aggódunk, hogy otthon maradt testvéreik imaházaiban nem maradt-e üresen a helyük. Az erdélyi gyülekezeteket látogatva azt is örömmel tapasztaltam több helyen, hogy a távozők helyét új megtérők sokasága foglalta el. Hála legyen érte, de mindenütt elmondható ugyanez?

A másik előny, ami ebből az újfajta kapcsolatrendszerből adódik, hogy az erdélyi és magyarországi gyülekezetek közvetlenebb és szorosabb kapcsolatokat építhetnek ki egymással. Gyülekezetek kölcsönös látogatása, határmenti gyülekezetek és pásztorok találkozója, ébredési és missziói konferenciák közös szervezése és azokon való kölcsönös részvétel. A világtalálkozók mellett, kisebb regionális rétegtalálkozók szorgalmazása, megannyi lehetőség, ami a két országrész szövetségei közösen rendezhetnek a jövőben is mindannyiunk épülésére.

Tavasszal országos választóközgyűlésre készülünk. Hálásak vagyunk azért, hogy az elmúlt nyolc évben, az országos vezetőség ugyanabban a személyi összetételben végezhetette egymás iránti tiszteletben és szeretetben a hazai és nemzetközi missziómunkát, melynek a fókuszában a Krisztustól kapott misszióparancs és ebből következően a lelki megújulás és hitben való megerősödés programja állt.

Kérünk benneteket, imádkozzatok azért, hogy Krisztus magyarországi baptista népe egységben, békességben ismerhesse föl a jövőbe vezető irányvonalat és azokat a vezetőket, akiket Isten a közösség élén akar látni, és akiknek a közös munkájára áldását akarja adni.

Testvéri szeretettel:

Mészáros Kálmán

a Magyarországi Baptista Egyház elnöke

Mabavit 3., sokunknak a legemlékezetesebb találkozó a magyarországi baptistákkal; a felvételen Mészáros tv. evangélizáláskor.

„Ímé, újjá lett minden” (2Kor 5:17/b)

Pál apostol fenti idézete az emberi természet megváltozására, megújulására utal. A változás akkor következik be, ha elfogadjuk Krisztust. Múltunkra, bűnnel telt tegnapiakra felragyog a megbocsátó krisztusi szeretet éltető napsugara. Ez a napsugár ragyogott a belvárosi gyülekezet közel száz éves templomára is 2007. decemberében. Valóra vált az Ige: „Ímé, újjá lett minden”.

Fehér hófoltok tarkították 2007. december 16-ának hajnalára Nagyvárad utcáit. A csípős hideg ellenére szorgos léptekkel, kocsikkal igyekeztek a város és a környék baptistái és vendégek a belvárosi (Strand sétány 12 sz.) gyülekezet temploma felé. Ünnepe volt ott, nem akármilyen ünnep. A több, mint egy és fél éves felújítási, belső átalakítási munkálatok végéhez érkező mintegy 600-700 testvér és barát várta a bevonulást, kezdetét jelentő fehér szallag elvágását. És megtörtént.

A gyülekezet tagjai a fúvós zenekar vezetésével énekeltek az udvaron az „Óh, mily szép Istennek hajléka” c. éneket. A hálaima után gyülekezetünk lelkipásztorai, Dr. Simon József és Dr. Giorgiov Adrián testvérek elvégzik a fehér szallagot, majd a vendégek és helybeliek zsúfolásig megtöltötték a templom padosait.

A stílusosan felújított, modern bútorzattal ellátott imaterem főbejárata a zárt előcsarnokból nyílik. A belépő első tekintete a szószék s mellé a bemerítő medence felé irányul. A terem színharmóniájába beilleszkednek a padok és karzatok faburkolatainak árnyalatai, az egész termet átölelő hangulatvilágítás megerősíti a karzatok alatti aranyló bibliai idézeteket és jelképeket.

A felvétel az új karzaton készült, szemben az énekkar.

Aldáskérő imát mondták: Simon József, Halász Ferenc, Kovács Gyula, Megyesi József, Buzle Dániel és Giorgiov Adrián.

9 óra 30 perc. A szószéken a gyülekezet két lelkipásztora Simon és Giorgiov testvérek. A vendégeknek fenntartott helyeken Szövetségünk részéről Gergely István elnök és Kovács Gyula alelnök testvérek, Domokos Lajos főépítész, Simon Zsolt budapesti belső építész, Balla Barna fűtés és klíma szervező, Vilcec Ioan, az asztalos munkálatok főmestere, Papp Dezső a biharpüspöki körzet, Szabó László a rogeriuszi gyülekezet lelkipásztora, Megyesi József ny. lelkipásztor, a munkálatok művészeti felügyelője, Szilágyi Zsigmond gyűl. vezető a Nagyvárad-betlehemi gyülekezetből és több száz hallgató.

Az ünnepi istentisztelet Giorgiov Adrián lelkipásztor imaáhitatra való buzdításával kezdődik a 122. Zsoltár alapján, majd Simon testvér szeretettel üdvözlöl minden jelenlévőt. A szavak és számok harmónikus összefonódásait mérlegelve kerül az érdeklődés középpontjába Halász Ferenc gondnok testvérnek gazdasági beszámolója, amiből megtudtuk hitelőseink áldozatkésztségét, akik már 1912-ben felépítették ezt az épületet. A századforduló felé közeledve azonban gyülekezetünk vezetőségében felmerült az imaház belső átalakításának, modernizálásának gondolata. Több éves tervezgetések után 2006 nyarán megkezdődtek a munkálatok. „Hiszem és meg vagyok győződve, - hangsúlyozta ki Halász testvér – hogy Isten megáldotta a gyülekezet türelmét és nagy áldozatkésztségét és 2007 decemberére ezért lett ilyen fenséges imaházunk. De lássuk röviden, kik voltak az eszközök. Főtervező PAFKA ERNŐ, belső építész SIMON ZSOLT Budapestről, építési fővállalkozó DOMOKOS LAJOS testvér, aki úgy dolgozott embereivel, mintha a mi gyülekezetünk tagja lenne, asztalos munkákat az élesdi VILCEC IOAN vállalta el, fűtés és klíma szerelők PERNES CALIN, BALLA BARNÁ és SZILÁRD, vízvezeték szerelés FODOR BARNÁ, villanszerelési munkálatok RITMOTEC cég és SERES GYULA testvér, a termopan ablakokat az OPTIMEDIA cég munkatársai készítették, grafikai munkák CALYX-GRAFIC

cég, a szószék gránit burkolata PÉNTEK ÁRPÁD testvér és munkatársa segítségével került helyére, és rajtuk kívül még sok más munkás kéz végezte feladatát. Nem utolsó sorban említjük meg a gyülekezet hűséges adakozó tagjait, akik áldozatkészségükkel semmivel sem maradtak lejjebb a közel száz éves épület építőinek áldozatkészségénél. Kedves testvérek, kedves építők, fenséges dolgot valósítottunk meg Isten dicsőségére. Becsüljük meg.“

A gazdasági beszámolót Gergely István testvér igei üzenete követte, aki az Agg 2:6-9 versei alapján a második ház dicsőségéről szólt a testvéri közösség előtt. *Hogyan tölti meg Isten dicsősége a házat?* – ha jelen van Jézus Krisztus, ha szomjas lelkek töltik meg a padokat, ha békesség és megszentelt élet uralkodik Isten házában. S hogy valóban megszentelt legyen nemcsak az épület, hanem a benne lakó tagok élete is, térdre borulva imádkoztak: Simon József, Giorgiov Adrián, Megyesi József, Kovács Gyula, Halász Ferenc és Buzle Dániel testvérek.

*** A délutáni istentisztelet keretein belül még hangzottak el köszöntések Szabó László, Papp Dezső, Megyesi József ny. lelképásztor és Szilágyi Zsigmond testvérek részéről. Úgy délelőtt, mint délután a gyülekezet énekkarai Székely András és Bokor Barnabás karmesterek vezetésével színesebbé tették a különböző szolgáltatásokat, melynek súlypontja délután Simon József testvér igei üzenete volt 1Móz 28:16-19 versei alapján. Testvérünk beszédében kihangsúlyozta: „*azért imádkozunk, hogy ez a*

Az új szószék a bemerítő medencével.

Kép az énekkar perspektívájából, balra fent az új karzat.

felújított imaház Isten háza legyen minden időben. Hogyan lehet egy épület Isten Háza? – ha jelen van Isten, de az ember is, ha az emberek nemcsak dicsérik, de keresik is Istent. Isten Háza legyen az imádság háza, a bűnbánat helye, a szabadulás otthona. Imádságom az, hogy ez az épület kapjon új nevet. Legyen – BÉTEL – Istennek Háza, a mennynek kapuja.“

***S ha a régiek elmúltak, s ha újjá lett minden, legyen valóban ez a ház az imádság háza, az Istent dicsőítés hajléka, ahol a megváltott lelkek dicshimnuszát száll az Atya trónusa felé.

ANTAL FERENC

A felújítás érdekességei

A munkálatokban résztvevő csoportok létszáma:

- kőművesek, építő munkások: 6 x 320 munkanap,
- festők: 5 x 130 munkanap,
- asztalosok: 10 x 80 munkanap,
- villanyszerelők: 5 x 75 munkanap,
- üvegesek, ablakosok: 9 x 15 munkanap,
- központifűtés szerelők: 3 x 20 munkanap,
- klíma szerelők: 4 x 30 munkanap,
- burkolók: 4 x 110 munkanap.

A munkálatok folyamán felhasználtak:

kavics, homok: 170 m³,
festék: 486 l, faanyag: 30 m³,
villanydrót: 23.000 m.,
világítótestek: 165 db.,
padlócsenpe: 620 m²,
gránitlapok: 110 m²,
ablaküveg: 120 m²,
központifűtés csövek: 1500 m,
cement: 32.000 kg., mész: 6.000 kg.,
vasbeton 1200 kg,
alapásás + töltések: 96 m²,
fém szerkezet: 3.100 kg.

A kimutatást összeállította:

Domokos Lajos, az építkezés főmestere
Halász Ferenc, gyülekezeti gondnok

A fotókat Zeffér Csaba készítette

Örömnép Érkörtvélyesen!

Isten sokféleképpen tud áldást adni gyermekei számára. Vannak alkalmak, amikor szinte ott érezzük magunkat a menny előcsarnokában. Az Érkörtvélyesi Cigány körzetben ilyen nap volt 2007. december 16., amikor a Romániai Magyar Baptista Szövetség és a Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány együtt ünnepelhetett.

Az ünnepségre az adott okot, hogy ezen a napon nyitottuk meg a körzet két új imaházát és ekkor került sor a körzet eddigi missziómunkásának Bödő Zoltán testvérnek a lelkipásztorra avatására is. Nézzük meg, miről is van szó, hiszen ilyen alkalmak nem mindennap vannak közösségeinkben. Azt látjuk, hogy Isten csodálatos módon munkálkodik a

Lelkipásztorok a megnyitó pillanataiban

jelenben a cigány nép életében. Szinte naponta szaporítja a megtérők számát, és ezáltal ad nagy örömet mindazoknak, akik velük és értük munkálkodnak.

Ez a szép esemény is azért jöhetett létre, mert voltak olyanok évekkel ezelőtt, akik hallgattak Isten szavára és készek voltak elvégezni azokat a feladatokat, amelyeket az Úr személyesen rájuk bízott. Már délelőtt is nagy örömben lehetett részünk amikor a Körtvélyesi 2-es gyülekezet imaházának a megnyitóján vehettünk részt. Nemcsak az imaház új, hanem a gyülekezet is nagyon fiatal. Az összegyűlt ünneplő sereg előtt Nagy Kornél testvér olvasta a zsoltár szavait, és irányította figyelmünket az áldó és szerető Isten felé. Testvérünk aki Budapestről érkezett és a Cigánymisszió Alapítvány munkatársa hosszú idő óta nyomon követi a cigány testvéreink között végzett munkát. Az öröm könnyei voltak láthatóak a következő percekben, amikor Kovács Lajos lelkipásztor testvér, aki egyben az alapítvány elnöke is, valamint Bödő Zoltán testvér átvágták a bejáratnál kifeszített szalagot. A hálaadó imádság után a Berekböszörményi zenei csoport szolgálata közben foglalta el a gyülekezet

otthonát. Az alkalmunkat színessé tették a különböző szolgálatok, melyek kifejezték a hálánkat elsősorban Isten felé akitől jön minden áldás, de természetesen azok felé is hálával tartozunk akik az anyagiakat biztosították ahhoz, hogy felépülhessen ez a kedves lelki otthon. Az építőkről és az építkezést levezetőkről sem feledkezhettünk meg, és hisszük, hogy Isten nagyon gazdagon megfizet mindenkinek a maga idejében. Külön színfoltja volt az alkalmunknak amikor a helyi gyülekezet tagjai adtak hálát Istennek és kérték is Mindenható Urukat, hogy ezután is viseljen gondot rájuk.

Még alig ért véget az alkalom, amikor már indulnunk kellett a Körtvélyesi 1-es gyülekezethez. Szinte hihetetlen, hogy egy településen egy nap alatt két új imaházat avathattunk fel Isten dicsőségére, és az Ő népe javára. Megérkezve a második helyre megható volt látni az ünneplők nagy seregét akik zsúfolásig megtöltötték az új imaházat. Megható pillanatok voltak amikor Kőszegi Dániel testvér a Keresztyén Cigánymisszió alapítója, és Gergely István testvér a Szövetség elnöke átvágták a szalagot és újra beáramolhatott az ünneplők sokasága az impozáns imaházba. Kovács Lajos testvér ismertette a gyülekezet történetét, és az építkezés folyamatát. Érezhettük szavaiból, hogy szinte újra átélte a múlt minden mozzanatát és így tárhatta mindannyiunk elé a megvalósult csodát. Balogh Barnabás lelkipásztor testvér szolgált Isten igéjéből. A Debrecenből érkezett lelkipásztor testvér

A szalagvágásnál Bödő Z. és Kovács L.

szavai erővel szóltak és bátorítottak minden résztvevőt a lelki ház építésére is. A település polgármestere örömteli szívvel köszöntötte az ünneplő gyülekezetet és külön köszöntötte a gyülekezet pásztortát Bödő testvért.

Énekek és hálaadó imádságok után folytatódott az ünnepségünk immár a lelkipásztor avató alkalommal. Ünnepeinknek

Bödő Zoltán tv. lelkipásztori avatása

ezen részét Gergely István testvér vezette. Az ígét Kőszegi Dániel testvér tolmácsolta, aki örömeinek adott hangot, hogy eljött az idő amikor cigány gyülekezetben avathattunk lelkipásztort. Szolgálata és személyes odaszánása is bátorítólag hatott mindannyiunk felé. Az ünnepélyes kézzel írt pillanatai sokáig emlékeztetünkben maradnak, hiszen Szentlélek Isten csodálatos jelenlétét tapasztalhattuk meg azokban a percekben. A köszöntések sorában meghallgattuk Kovács Gyula és Gál Győző testvérek bátorítását az új szolgatárs felé. Papp János tv. a Magyarországi Baptista Egyház missziói igazgatója levélben juttatta el a magyarországi testvérek köszöntését. Kovács Géza lelkipásztor szintén igei jókívánságait tolmácsolta az ünneplők felé. A Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány nevében Dan László testvér köszöntötte Bödő testvért az íge szavaival: *Légy hű mindhalálig, és néked adom az élet koronáját.* Kőszegi Zsóka testvérnő köszöntő szavai szóltak a lelkipásztornak, de kedves feleségének is. Az általa átadott ajándékok azóta a szép új imaház falát díszítik. A köszöntések sorában nagyon megható volt amikor Bödő testvér családja szolgált. A versben és énekekben elhangzó üzenetek könnyeket csaltak minden résztvevő szemébe. A számos köszöntés közül ki kell még emelni a cigány testvérek részéről elhangzó köszöntéseket. A körzethez tartozó gyülekezetek közül háromból is előrejöttek férfiak és nők egyaránt, és küszködve könnyeikkel köszönték meg Bödő Zoltán testvér eddigi munkáját és kérték Isten áldását a jövőre nézve is.

A többórás alkalom végén a szeretetvendégségben is együtt örülhettünk. Mindannyiunk imádsága az, hogy Isten áldása kísérje továbbra is a Cigánymisszió munkáját, és mindazok életét akik ebben a szolgálatban munkálkodnak.

KCA Hírnök

Imádkozásunk „Hogyan?”-ja

December elején Érszöllősen találkoztak a Nagyváradai miszsiókerület lelkipásztora. A készülő új lelkipásztori lakás képe fokozta örömlüket. Imádkozásunk, beszélgetésünk témája saját imaéletünk volt. Buzdítást kaptunk Veress Efraim és Kovács Gyula lp. részéről a Jak 5,13-20, illetve a Neh 4,7-9- ből.

Az egyszerűség kedvéért néhány kérdés köré **csopontosítottam az elhangzottakat**. A visszapillantások különböző arányban váltották egymást az előretékin tésekkel, vagyis a célkitűzések megfogalmazásával.

HOGYAN?

Az egyik bevezető gondolat azt emelte ki, hogy az imádkozásunk „Hogyan?”-ja fontosabb a „Meddig?”-jénél.

Többen előbb elbeszélgettek, dolgokat tisztáztak, esetleg elmondták készülő prédikációjuk vázlatát feleségüknek, majd a kiértékelése után összehangoltan imádkoztak. Gyermeki hittel érdemes ezt gyakorolnunk, többet remélve a kért dolgoknál. Akik **odaszánták magukat szinte bűnvallásra**, bármennyire kényelmetlen volt az számunkra, sok áldásban részesedtek.

Komoly erőfeszítést jelent túltenni magunkat pillanatnyi hangulatunkon. Így a testvérharc okozta keserűség többször nagyban fékezi lendületünket. Ismert vagy ismeretlen okok miatti kedvetlenségünket sokszor elvette az ige figyelmes olvasása.

Testvéreink némelyike imalistát követ, mások előre meghatározott vonaltól szabadon imádkoznak. Többen törekszenek változatos szövegre, míg mások nagy nyugalommal ismételnék adott kifejezéseket: pl. áldlak jó Atyám, szeretlek Uram,

stb. Fontosnak tartjuk a rendszereséget az imádkozásban is.

Állapottól, helyzettől függően, olykor fontosabb nekünk az isteni vezettetés elnyerése, máskor az erősítés megtapasztalása. Nem akarunk tüntetni imádkozásunkkal, de kívánunk eredményesek lenni!

Otthon szeretünk térdelni, máskor ülve, illetve állva és járkálva imádkozni. Az utóbbit akkor részesítjük előnyben, ha fáradtak és álmosak, esetleg zaklatottak vagyunk. Nagy hidegben és éjjel, esetleg gyengélkedve némelyek fekvé is imádkoznak.

Igazán jól esik látnunk, ha imaéletünk kíváncsúnak minősül mások szemében, és egyfajta példának tekintenek minket ebben.

HOL?

Többen használják helyszínként otthon a hálósobájukat. Mások az irodájukban tudnak jobban elcsendesedni. Megint mások szívesen mennek az imaterembe könyörögni. Ott könnyen felidézük, hogy ki hol szokott ülni, stb. Kocsink is válhat imakamrává. Ha olyan helyen lakunk, szóba jöhet a mező, a kert is, természetesen kikapcsolt mobiltelefonnal.

MIKOR?

Az erre a kérdésre adott válaszunk függ egészségi állapotunktól, gyermekeink programjától, életkorunktól. Általában igyekszünk imádkozni már a szellemi támadások, szükségégek, utazások, veszéyek előtt.

Mindig, amikor Isten felébreszt a csörgő óra előtt. Aztán természetesen reggel, idejében történő felkelés után. Napközben kocs vezet és munkavégzés alatt, akár sóhajokkal is. Továbbá este, lefekvés előtt. Meg éjjel, ha felébredünk.

Vasárnap reggel, gyülekezeti összejövetel előtt is imádkozunk. Meg egyeztünk abban, hogy szüntelen imádságos lelkületünk kell legyen.

MIÉRT? KIÉRT?

Először hálát adunk a bennünket és közösségünket ért örömekért, a kapott áldásokért és imameghallgatásokért. Mostanában egyre hangsúlyosabbá válik imádkozni ébredésekért, a magyar-, a román-, a zsidó népért, családunk tagjaiért.

Mi sem természetesebb, hogy kísértéseink, megpróbáltatásaink, szenvedéseink és fájdalmaink között magunkért és másokért: köztük a misszionáriusokért is könyörgünk. Megvalljuk gyengeségeinket és kudarainkat is.

Az Úr elé visszük szolgáltatásainkat, gyülekezeti tagjainkat, a hozzánk tartozókat is. Hisszük, hogy így marad együtt és erősödik a kis és nagy családunk.

KIVEL?

Zömében egyedül kezdjük az imádkozást. Majd csatlakozik házastársunk meg gyermekeink is. Olykor gyülekezeteink előjáróságával állunk Isten elé. Aztán a lelki gondozást igénylők következnek. Hálásak vagyunk azért, mert egyre gyakrabban imádkozhatunk lelkipásztor társainkkal együtt is.

MENNYIT?

El kell ismernünk, hogy nekünk is nagy gond a bölcs időbeosztás kivitelezése. Az igazság az, hogy nem eleget. Az imádatban és könyörgéssel töltött perceknek helyes arányban kellene állniuk a szolgálati időnkkel.

A mennyben azon fogunk ámulni, hogy miért nem imádkoztunk hatékonyabban és többet.

Lejegyezte: Vass Gergely

A mennyben azon fogunk ámulni, hogy miért nem imádkoztunk hatékonyabban és többet.

A Reménység és a Napsugár Háza

Különös érzés egy újszülöttet kézbe venni, de még csodálatosabb tudni biztosan, hogy ez a gyermek a bizonytalan helyzetekben is meg fog maradni, mert Jézus él!

Milyen megható a születés csodája: amikor a pici gyermek először felsír és az anyja szeretettel ölébe veszi, amikor kezd kialakulni egy életre szóló kapcsolat közte és anyja között, olyan kapcsolatot, amely egy életre kiterjedő szeretetet és biztonságot igényel.

De, ha ez a kisgyermek valami fogyatékkal születik, akkor vagy túlzottan fogja védeni és megtesz mindent, hogy gyermekét egy normális életre segítse, vagy, ami elszomorító, hogy beteg gyermekét eldobja magától.

Miért érdekelnek engem ezek a gyermekek?

Már amikor megkezdtem az ápolónői kiképzésemet, megragadott ezeknek a gyerekeknek a sorsa. Talán azért is kíváncsi lettem, mert próbára tették a képességeimet. Figyelve azt, ahogyan küzdenek a mindennapi helyzetekben, látva, milyen bátrak amikor nagy műtéteken esnek át rájöttem, hogy ezek a gyermekek olyan különleges ajándékokkal rendelkeznek, ami nekem nincs. Hiszem, hogy az én drága Uram adott igazi szeretetet irántuk. Majd egészségügyi nővéreként abban az örömben volt részem, hogy létrehozhatam egy támogatási csoportot számukra.

Rokoni körömben is vannak fogyatékos gyermekek, agybénulással, diszlexiával,

tanulási nehézségekkel. Ezek a gyermekek nagyon értékesek és különlegesekek számomra.

Harminc évvel ezelőtt az Úr elhívott régi munkahelyemről, ami egy birminghami (Anglia) kórházban volt, hogy Kelet-Európai misszióterületen dolgozzak, hogy támogassam és segítsem a hívőket, akiket itt a hitük miatt üldöztek. Életük és hitük kihívást jelentett nekem, ők többet tettek értem, mint én értük.

1989-ben a kommunizmus megdöntése után azzal a gondolattal jöttem Romániába, hogy egy moldvai árvaházban dolgozzak, de az én drága Uram mást tervezett, és meghívást kaptam, hogy dolgozzak a magyar baptistákkal.

A Borzási család Brassóban szeretettel nyitotta meg otthonát előttem és azóta is család-

tagként kezelnek, olyannyira hogy most, 17 év után úgy érzem hogy Románia az én otthonom!

Kezdetben a helyi rendelőben dolgoztam, de mikor kezdtek érkezni a humanitárius segélyek, több európai országból, az a kiváltság jutott számomra hogy Borzási Gyula és Erdő Árpád testvérekkel dolgozhattam a segélyek szétosztásában óvodákban, iskolákban, árvaházakban, kórházakban, öregotthonokban és egyéneknek is.

Később létrejött a gyülekezeti gyógyszertár és ezáltal sokakhoz eljuthattak az oly szükséges gyógyszerek. Ezáltal a Magyar Baptista Szövetség hitelt nyert a hatóságok előtt szociális szempontból is, megmutatva hogy őket érdekli a környezetükben élők sorsa és kész segíteni!

Ez idő alatt az egyik diáklány a brassói magyar iskolából: Domokos Melinda, megállított és megkérdezett, hogy tudnak-e segíteni a Down-szindrómás gyermekeken, mivel neki is van egy öccse ilyen problémával, és az iskola melyben tanul segítségre szorul. Árpád és én többször meglátogattuk őket, fedezve néhány szükségüket, aztán meghívtuk a Hargitai Táborba vakációzni őket.

Ez idő alatt megkértek, hogy legyek a Brassói Otthon-gondozók Csoportjának a káplánja. Erre a feladatra az a testvér kért meg, aki a Reménység Házát alapította. Ez a fajta munka meg a paleatív

gondozás akkor még új fogalom volt Romániában, de azóta egy teljes otthon gondozásával fejlődött ki. S bár eleinte csak felnőtteknek nyújtott segítséget, ma már 125 gyermek is van a felügyelete alatt.

Látva néhányat a szükségiekből, meghívtam őket is a táborba. Azóta minden évben, szeptemberben a két csoport egyesül egy heti együtt töltött vakációjásra.

Miért rendezzük a táborban ezeket a találkozókat?

2000 júliusában, egy csoport Angliából, a Kingswinford Christian Fellowship közösségből eljött Brassóba, hogy beindítson egy kiképzési programot a fiatalok között. A program arról szólt, hogy hogyan lehet szervezni keresztyén vakáció klubokat. Meghívtuk a környékbeli gyermekeket, akik nem jártak imaházba, a nyári vakáció alatt a táborba, hogy ésszerűen vegyenek részt az élvezetes foglalkozásokban, melyeknek a témája „Indulj az aranyért!” volt. Ugyanakkor megosztottuk velük az evangélium üzenetét is.

Nagyszerű élmény volt mindkét csoport számára, mivel 50 gyermek adta át életét Krisztusnak.

Annak az évnek a szeptemberében a fiatalok összejöttek a táborban csendes napokra, és mivel nem beszélek sem a román sem a magyar nyelvet folyékonyan és akkor jöttek a fogyatékos gyermekek is, megkérdeztem őket hogy nem

segítenének-e ebben a munkában, gyakorlatba vinni azt, amit ők már tanultak. Készségesen beleegyeztek, s bár eleinte mindkét oldalról voltak akadályok „amit le kellett győzni, most már türelmetlenül és izgalommal várják ezeket az évi összejöveteleket.

Ahhoz, hogy fenntartsuk a kapcsolatot gyermekekkel és szüleikkel, a fiataljaink tartanak egy karácsonyi partit, a Brassói Magyar Baptista imaházban. Ezeket az összejöveteleket újból nagyon értékelik, sokan vesznek részt, nem csak fogyatékos gyermekek, hanem rokonaik, sőt nagyszülei is.

Miért érdekelnek, és miért támogatom ezeket az összejöveteleket?

Ezeknek az összejövetelek a célja az, hogy minden gyermeknek megmutassuk, hogy szeretjük és nagyon értékesek a számunkra. Ugyanakkor bátorítjuk őket, hogy egyenként mindent kihozzanak magukból, ami a tudásukat és a képességeiket illeti. Elérhetővé szeretnénk tenni olyan célokat, amiről azt gondolták, hogy lehetetlen elérni számukra. Ugyanakkor megismertetjük velük a Biblia csodálatos igazságát, megosztjuk velük Jézus szeretetét.

Múlt évben a fiatalok benyújtottak a vezetőséghez egy kérdőívet, hogy megtudják, hogy munkájuk során történt-e valami, ami ártott a gyermekeknek, vagy tehetnek-e még valamit, hogy jobb legyen a gondozásuk és támogatásuk. Az eredmény bámulatos volt, és az egyetlen észrevétel az volt, hogy naponta két összejövetel legyen egy helyett!

Hogyan látom ennek a munkának a folytatását?

Jelenleg Romániában még mindig sok fogyatékos gyermek van „elrejtve” falvakban, akik nem kapnak semmiféle, orvosi, nevelési és oktatási gondozást, akiket csak a családjuk támogat, és nem kap

hatékony ösztönzést ehhez. 1999-ben felépült a Barnabás Ház – Veress Barnabás emlékére, (id. Veress Ernő s Anna fia) akik egyik alkalommal mikor ellátogatott a táborba, a megnyitáskor, azt kérdezte: „Nem lenne-e csodálatos, ha olyan gyermekek mint én, eljöhetnének ide táborozni és részt venni a foglalkozásokon?” Ezt a házat most fogyatékos felnőttek és gyermekek számára használják és sokan találták meg itt Krisztust, mint Megváltójukat.

Ebben az évben lehetővé vált, hogy szakmai: fizioterápiás, foglalkozási terápiás és orvosi segítséget nyújtsunk néhányan azok közül, akik ide ellátogattak, azzal az eredménnyel, hogy létrejöhettek az orvosi kölcsönterv. Hiszem hogy az Úr továbbra is fejleszteni fogja az itteni gondozási programot.

Az Arthur Robinson Menedék – hátrányos helyzetekben levő és különleges szükségekkel küszködő gyermekeknek.

Apámat mindig nagyon érdekelte a Romániában élő ilyen gyermekek sorsa. Témáján egyik unokám a koraszülött kislányát karjaimba

tette. (Apámnak már volt alkalmam látni őt, éppen mielőtt az Úr haza hívta volna őt, de nem merte megfogni!) Az Úr arra indított, hogy tegyek valamit ezekért a gyermekekért és szüleikért az által, hogy biztosítok számukra évente egy vakációt, ahol hallhatják a megváltó szeretet evangéliumát, és ahol szilárd alapot építhessenek, ahol segítséget kaphassanak arra, hogy teljes életet élhessenek.

„Meglássátok, hogy eme kicsinyek közül egyet is meg ne utáljatok, mert mondom nektek, hogy az ő angyalaik a mennyekben mindenkor látják az én mennyei Atyám orcáját” (Mt 18:10).

„Bizony mondom nektek, amennyiben megcselekedtétek eggyel emez én legkisebb atyámfiai közül, én velem cselekedtétek meg” (Mt 25:40).

Ha erre a hatalmas tervre gondolok, be kell valljam, hogy nagyon függök az én drága Uramtól. Tudom, hogy Ő helyezte ezt a tervet a szívemre akkor is, ha talán újszerű Romániában ez a fajta gondozás.

Mégis tudom, hogy mikor nekifogtam a Kelet-Európai munkámnak, ezt az ígéretet kaptam az Úrtól: „Mikor jársz semmi sem szorítja meg a te

járásodat, és ha futsz, nem ütközik meg” (Péld 4:12). Az Úr megígérte, hogy lépésről lépésre megnyitja az utat előttem.

Az évek során az ígéretei igaznak bizonyultak, mert ahogy egyik terv valóra vált, Ő egy másikhoz vezetett. Így ezt is rá bízom.

1991. májusában, mikor odavitték megnézni a helyet, ahová a tábort akarták építeni, azt mondtam, hogy 2000. júliusában a gyerekek ott fognak táborozni. Ugyanakkor látva a nagy fákat és az óriási sziklákat azt gondoltam, hogy talán lehetetlen lesz. De aztán Isten adott egy látomást arról, hogy mit akart Ő ott tenni. Teljesen lenyűgözött. De figyelve, követve a Hargitai Keresztyén Tábor munkálatait, a végén valóban elhittem, hogy ez nagy hajó lesz, egy tökéletes hely ezeknek a különleges problémákkal küszködő embereknek.

William Carey egyszer azt mondta: „Várjátok nagy dolgokat Istentől, és tegyetek nagy dolgokat Istenért”. Kérlek, imádkozzatok továbbra is értünk.

írta: MARGARET J. ROBINSON
fordította: VÁGÓ PIROSKA

Kettős jubileum Szilágyerkeden

2007. november 18-án a szilágyerkedi gyülekezet megemlékezett arról, hogy száz éve alakult a baptista közösség a faluban és huszonöt éve épült az új imaterem.

A gyülekezet ügyintéző lelkipásztora, Bándi Sándor köszöntötte a helybelieket és vendégeket, a faluból elszármazottakat, a gyülekezet előző lelkipásztorait. Az központi igehirdetésében Gergely István szövetségi elnök 2Pt 2:1-11 alapján bátorította a gyülekezetet, hogy erősítse meg elhívását. *„Azok erősíthetik meg elhívásukat, akiknek szívében ott van az élő hit, amely meghatározza a mindennapokat”* – hangsúlyozta az igeszóló, rámutatva arra, hogy Isten megajándékozott minket mindazzal, ami az életre és a kegyességre való, így isteni természet részesei lehetünk. *„Hogyan ábrázolódott ki az isteni természet a múltban és mennyire látszik meg a gyülekezet életében?”* – hangzott a kérdés az igehirdető részéről.

A visszatekintéshez és az emlékezéshez nyújtott segítséget a gyülekezeti krónika felolvasása Horváth Ferenc lp. által. Az adatok szerint 1907-ben kezdődött el a baptista misszió, melynek eredményeként Gál Ilona fogadta el elsőnek Jézus Krisztust személyes Megvál-

A mai imaház (fotók: Gál Atilla)

tójának. Mások is csatlakoztak hozzá, így 25 évvel a megalakulás után a gyülekezetnek kb. 23 tagja volt, az 1950-es évek végén pedig a taglétszám 100 körül mozgott. Az 1970-es években sokan városra vagy más helységekre költöztek, így csökkent a létszám. Isten azonban új megtérőket adott és a '80-as években már 140-re szaporodott a gyülekezeti tagok száma, és a testvériség elhatározta egy új imaház építését. Az akkori kommunista hatóság igyekezett megakadályozni azt, ám ennek ellenére az imaház felépült és 1982. december 26-án ünnepélyes keretek között megnyitotta kapuit.

A gyülekezet később is folytatta az építkezést, a '90-es évek elején az imaház mellé egy kétszintes épületet emeltek, amely pásztori lakást, menyegzős termet és kistermeket foglal magába.

Jelenleg a lelkipásztori lakásban a helyi iskola működik, mivel a faluban új iskola épül. Meseşan Ioan kusalyi polgármester megköszönte a gyülekezetnek, hogy befogadták tavaszszig az iskolásokat és elismerte: *„ma nem lehetnénk jelen, ha Isten nem munkálta volna az imaház felépítését”*.

A délelőtti istentiszteleten köszöntötte még a gyülekezetet: Módi Miklós szilágyszentkirályi lp., aki a '90-es évek elején pásztorolta a gyülekezetet, Budai Lajos, a zilahi missziókerület elnöke, Balázs Zoltán református lelkész és a gyülekezetből elszármazottak nevében Varga Géza diakónus Aradról. Torma János (USA) korábbi lelkipásztor köszöntö

lés. Szűcs Sándor szatmárnémeti – volt erkedi – lelkipásztor a mustármag példázata által (Mt 13:31-32) beszélt az erkedi mozgalomról, melynek eredményeként a kicsiny magból terebélyes fává növekedett a gyülekezet.

Ruzsa János méhkeréki (Mo.) gyülekezetvezető-presbiter arról biztosította a gyülekezetet, hogy Jézus Krisztus a kezében tartja és jelen van a gyülekezetben.

Köszöntötte a gyülekezetet Gál Győző lelkipásztor is, aki Szilágyerked szülötte. Hálával emlékezett arra az időre, amikor a nagy megtérések voltak a faluban, hiszen őt is akkor ragadta meg Isten kegyelme és nyert új életet.

A délelőtti istentiszteleten (balról-jobbra): Gergely István, Horváth Ferenc, Szűcs Sándor és Bándi Sándor lelkipásztorok.

levelét Horváth Ferenc olvasta a gyülekezet számára.

Bőséges és finom ebéd után délután folytatódott az ünnep-

Az ünnepséget gazdagították szavalatok, a Bokor Barnabás nagyváradi karnagy által irányított énekkar, valamint a fúvóskar szolgálata. A jubileumi ünnep végén Bándi Sándor lelkipásztor buzdított hálára azért a kincsért, amelyet az Úr letétbe helyezett a gyülekezetnél. *„Az érték nem a miénk, hanem azé, aki azt letette, ezért felelősséggel kell azt megtartanunk”* – hangsúlyozta, majd hozzátette, hogy most, amikor 100 év eltelté után a gyülekezet tovább haladhat, mély alázattal és az Úrba vetett hittel indulhat neki a második évszázadnak.

HORVÁTH FERENC lp., Margitta

A hajdani épület és gyülekezet

Hadadnásd

Isten kegyelméből Hadadnásdon bemerítési ünnepélyünk volt november 11-én. Igét hirdetett Veress Efraim lelkipásztor testvér 1Ján 5, 1-13 versek alapján. Az igehirdetés után a fehér ruhások bizonyosságot tettek megtérésükről. Neveik: Kaszta Zoltán, Vincze Noémi és Pap Lília. A bemerítés után kézzel imádkoztunk testvéreinkért. Délután hálaadó ünnepélyt tartottunk. A vendég lelkipásztor a Jn 11, 33-45 versek alapján hirdette Isten Igéjét. Az Úr Jézus a sír előtt is tudott hálát adni. Testvérünk szavait idézve „az eredményes hívő élet abban nyilvánul meg hogy lelkeket nyerünk meg az Úrnak és Istent dicsőítjük.

Nagyvárad

Áldott evangélizációs napokkal kezdődött az új év a Nagyvárad – belvárosi gyülekezetben. Az estéről – estére megtelt imaházban Simon József, Király Tibor (Szilágybála), Mike Sámuel (Kecske-mét) és Kulcsár Tibor (Budafok) lelkipásztorok hirdették Isten üzenetét. A hétköznapi összejöveteleknek mintegy koronája volt a vasárnap (2008. január 6.) délelőtti bemerítés, ahol 6 fehér ruhás tett bizonyosságot hitéről Isten és a népes gyülekezet előtt. A többségében fiatalokból álló csoport tagjai a következő sorrendben álltak a fényképész előtt: (balról jobbra) Futó Zsuzsa, Futó Orsolya, Crisán Éva, Szűcs Árpád, Vad Sándor, és Ambrus Sándor, valamint Giorgiov Adrián, Simon József és Kulcsár Tibor lelkipásztorok. A beme-

tést Simon József testvér végezte, igei üzenettel Kulcsár Tibor lelkipásztor szolgált 2Kir. 5: 1-19 versek alapján. Kísérje áldás az új tagok életét is.

Antal Ferenc

Aranymenyegzők

A Bihar megyei Sítérben **Fakó Lajos** (74) és felesége **Veronka** (69) 50. házassági évfordulójukról emlékeztek meg 2007. december 23-án. Az imaházban Bánya János lelkipásztor mondott köszöntőt: „a mi Urunk, Jézus Krisztus tegyen képessé benneteket minden jóra” (Zsid 10:20-21). „Úgy szeretnék ma

mindent megköszönni” - mondotta Fakó testvér, a kis gyülekezet vezetője, megemlékezve arról, hogy mindketten 1948. május 20-án merítkeztek be, menyegzőjük 1957. nov. 14-én volt. Az évek során a 40 tagú közösség megfogytakozott, ők maradtak, vállalva az ezzel járó nehéz sorsot. Isten két fiúval ajándékozta meg őket, az ünnepségen menyek és három unokájuk is köszöntötték a szülőket és nagyszülőket, valamint a rokonok itthonról és Magyarországról. (Sz. L.)

„**Boldog ember az, aki az Urat féli**” – a 112. Zsoltár igéivel mondott köszöntőt a szentjánosi imaházban 2007. december 30-án Papp Dezső lelkipásztor, **Szilágyi Dezső** (74) és felesége **Iréneke** (71) 50. házassági évfordulóján. Testvéreink menyegzője 1957. november 20-án volt. Életüket a földműves embernek adatott nehéz

sors jellemezte. A kis gyülekezetnek csendes, építő tagjai: Dezső testvér imaórávezető, Irénke testvér kivételesen szép énekhangjával és szavala-taival szolgál. Házasságukat Isten három leánnyal ajándékozta meg. Az aranymenyegzőn három vejük és öt unokájuk is jelen volt, és köszöntötték a szülőket és nagyszülőket. A szentjánosi rokonok is nagy szeretettel üdvözlökték őket, majd családi körben zárult az ünnepség. (Sz. L.)

„Mindannyiunkat fojtogatott a sírás“

2007. november 26. és december 14. között a Teleios Ministry meghívására Kenyában (Afrika) szolgálhattam Floyd Parker testvérrel és feleségével Bonnie-val. Három konferenciára hívtak meg előadást tartani, egy négynapos, egy ötnapos és egy hatnapos konferencián az ország különböző helyein, s közben lehetőség volt gyülekezetekkel is találkozni, megismerkedni testvéreink életkörülményeivel és a sokféle missziós lehetőséggel.

Néhány gyors adat Afrikáról és Kenyáról.

Az ún. fekete kontinens háromszor nagyobb, mint Európa. Kenya lakossága 37 millió és területe 2,5-szer nagyobb, mint Romániáé. A főváros Nairobi, Afrika 4. legnagyobb városa, 4 millió lakosa van.

Következzék néhány gondolat az első napok átéléseiből:

November 26.

Nairobiba érkezésünkkor Bernárd Kabaru Mwangi baptista lelkipásztor várt ránk, aki tavaly már járt Nagyváradon és Erdély több gyülekezetében. Jó volt ismét találkozni vele.

November 27.

Ma elkezdtem közelebről is megismerkedni az itteni helyzettel. Sokféle betegség terjed Afrikában, és az egyik legnagyobb gond az alultápláltság. A legtöbb embernek naponta csak egy étkezésre

futja, de sokan napokig sem jutnak élelemhez. Vannak olyan vidékek, ahol a szárazság miatt minden odaveszett, az emberek fűből készítenek sátrakat maguknak, és olyan soványak, hogy több rend ruha alatt is látszanak az oldalbordaik.

A reggeli után kezdődött az első utazásunk (swahili nyelven az utazás safari-t jelent). Hosszú időbe telik kikeveredni a városból. Aztán vidéki települések jöttek, közöttük mező, rengeteg bokor, sokféle fa, dús trópusi növényzet. Az út elején bementünk abba az óvodába, amit Bernárd felesége, Mary vezet. A kisgyerekek (a létszám: 65) nagyon barátságosak voltak, mind jöttek kezét fogni velünk. Elcsodálkoztam rajtuk, milyen szép, szabályos az arcuk, göndör és rövid hajjal, csoki színű bőrrel. Mindnyájan egyenruhát viselnek. Ez szabály, hogy minden iskola, óvoda

Inkább nőket látni munkában.

választ egy bizonyos egyenruhát, és ezt kötelező viselni, így különböztethető meg, hogy ki hova tartozik. A szegénység miatt sok szülő nem tudja megvenni az egyenruhát, ezért a gyereket nem lehet iskolába adni. Mivel a családokban sok a gyerek, ha nincs annyi pénz, hogy mindegyiknek vegyenek egyenruhát, akkor inkább a fiúknak vesznek, a kislányok ezért lemaradnak.

A falvak általában a bokrok közt bujnak meg, vagy az erdőben. A főúton vannak viszont a helybeliek üzletei, mert így van esély arra, hogy az utazók megálljanak valamit vásárolni. Az üzletek néhány deszkából összerakott kis faskamrához hasonlítanak, és legfeljebb ketten ha elférnek benne. A falvakba érve sok embert láttunk, de szinte senki sem dolgozik, a férfiak kint ülnek a földön, vagy a fűvön, a gyerekek játszanak vagy ülnek, az asszonyok meg valamit tesznek-vesznek: kapálnak, ennivalót készítenek, gyereket etetnek, vagy árusítanak valamit.

Nos, visszatérve az utazáshoz, olyan úton haladtunk tovább, amely rettenetesen rossz! Azt hittük, hogy kiesünk a kocsiból a rázástól. Ehhez képest Erdélyben még a legrosszabb út is csodálatosan kényelmes. Megérkeztünk aztán abba a faluba, ahol Floyd-ék jövőre orvosi ellátást szeretnének biztosítani. Ez már olyan vidék, ahol nem sok fehér ember (mzungu) fordult meg. Itt három lelkipásztor és egy testvérnő várt ránk. Az egyik lelkipásztor 16 gyülekezetet pásztorol, kb. 50 km kiterjedésben (jobb esetben csak biciklivel jár). Jó volt együtt imádkozni ezekkel az emberekkel.

Itt is nagy a szegénység. A házak nem nagyobbak, mint nálunk egy garázs, van egy szoba, esetleg még egy kis konyhaszerűség. Sok ház plébából készült, a teteje, meg az oldala is, plafon nincs. Láttam ezeknél kb. kétszer, vagy háromszor nagyobb házakat is, de nagyon keveset. A bádog után a másik építkezési anyag a kő. Az ilyen házak nincsenek bevakolva,

„Néztük, hogyan osztják tányérokb a rizset és a levest. Egy hétig más ennivalót már nem esznek.“

vagy lefestve, minden ház szürke, mint amilyen a kő...

Este, már sötétben jöttünk vissza, megint a rázós úton. Szálláshelyünkön a szoba egyszerű, de tiszta, minden ágy felett ott van a szúnyogháló, azt mindig be kell csukni, hogy védve legyünk alvás közben.

November 28.

Reggel egy kisebb túrára mentünk a Thomson-vízeséshez. Az út a dzsungelen vitt keresztül, dús a növényzet, vannak liánok is, közben hallatszik a dzsungel hangja – madarak mindenféle érdekes hangja. A vízesés elképesztő, 74 méter magasról zúdul alá (15 méterrel magasabb, mint a Niagara!), és egy Thomson Joseph nevű skót kutató talált rá 1853-ban. Amúgy ő nevezte el a Thomson gazellákat is! ...Azt is észrevettük, hogy szinte egyfolytában álmosak vagyunk, mert mindig 2000 és 3000 méter magasság közt vagyunk, és ritka a levegő.

Délben indultunk tovább Nyeri városba, ahol Péter a

lelkipásztor. Vele már tegnap óta együtt utaztunk. Őt éve lelkipásztora a gyülekezetének, amelynek valamivel több mint 150 tagja van. Sajnos a felesége márciusban meghalt, szülés közben, a baba sem élte túl. Péter maradt hátra hatéves kisfiukkal, Joseph-el. Az ő gyülekezetük elkezdett egy étkeztetési programot, amely Péter feleségének volt az álma. Az imaház a nyomornegyed mellett helyezkedik el, ahol talán 25 ezer ember is él. Az imaházhoz érkezve láttuk is az alattunk elhúzódó völgyben ezeket a nagyon szegényes kunyhókat.

Nos, már két éve végzik ezt az étkeztetési programot és hetente egyszer adnak ingyen ennivalót a nyomornegyed gyermekeinek. Általában 600-700 gyereket etetnek meg egy ilyen napon.

Ahogy kiszálltunk a kocsiból meghatott a sok kis fekete gyerek látványa, 2 évesektől elkezdve egészen tíz-tizenkét éves korukig lehettek.

Ezen a napon 750 gyermeket etettek meg! Még amit

Gyerekek az imaház udvarán az ételre várva.

tudni kell, hogy általában ez az étel adag, amit kapnak és ott helyben megesznek, ez valójában az egész heti ennivaló amihez hozzájutnak, mert otthon nincs semmi...

Ahogy haladtunk a kocsitól befele az udvaron, megrohantak a gyerekek, mind-egyik meg akarta fogni a kezünket, közülünk egy-egy személyen csüngött 10-15 gyerek, fürtökben. Megértettem, hogy miért is van ez – mert még nem voltak soha életükben fehér ember közelében, és még nem érintették

meg egy fehér ember bőrét. Én polóban voltam, és amennyi kilátszott a kezemből, azt simogatták, akarták érezni, hogy milyen is az, és ugyanezt tették a csoportunk többi tagjával is. Aztán a hajunkat is próbálták simogatni, mert ilyet sem láttak.

Volt amikor mindkét kezem tele volt gyerekkézzel, és az egyik nagyon ragaszkodott hozzám, úgy szorította a kezemet. Egy másik gyerek már nem jutott hozzá egyetlen újjamhoz sem, mert már mind le volt foglalva. Egyszer csak azt vettem észre, hogy szabályszerűen egyenként fejtette le a másik gyerek újjait az én újjamról, hogy ő is hozzájusson egy kicsit! Ezen aztán majdnem össze is kaptak, de nem engedtem, hogy emiatt verekedjenek.

Előre mentünk és néztük, hogyan osztják tányérokba a rizset és a levest. Most is elszorul a szívem, ahogy erre gondolok, tudva, hogy egy hétig más ennivalót már nem esznek. Több gyermek (7-8 évesek) a hátán hozta a kistestvérét az ennivalóért. Mindannyiunkat fojtogatott a sírás...

(Folytatása következik.)

Köszönjük a szerzőnek, hogy Afrikában írt naplóját, a gyors tájékoztatás végett, közreadja. Az eredeti szövegből most kimaradnak a részletesebb tájéírások, reméljük, majd azzal is szolgálhatunk olvasóinknak. (A szerk.)

Az óvodában, amit Bernárd felesége Mary vezet: „Elcsodálkoztam a gyerekeken, milyen szép, szabályos az arcuk, göndör és rövid hajjal, csoki színű bőrrel. Mindnyájan egyenruhát viselnek.“

Akik hazamentek

Erdőszentgyörgyön 2007. december 26-án, karácsony második napján volt a **Román János** temetése. Teremtőjétől 70 esztendődt kapott, 40 évet élhettek együtt házasságban feleségével, Éva testvérnővel és Isten négy gyermeket ajándékozott nekik és öt unokát. A családból csak az özvegyen maradt feleség tagja gyülekezetünknek, kérésére a baptista gyülekezet rendtartása szerint volt megtartva a gyászistentisztelet. Igen nehéz szenvedéseiben János, a halálos ágyon, látogatásaink alkalmával kérte Isten bocsánatát. A háznál Borzási István lelkipásztor testvér hirdette az ígét a Mt 1:18-25 alapján, hangsúlyozva „ImánuÉl” – *Velünk az Isten: Isten nincs ellenünk, de az istenfélőkkel ott van az Úr minden körülmény között, de csak úgy, ahogy Jósáfát király mondotta: „Ha ti is vele lesztek”.* A temetőkerben a Zsid 2:14-15 igékből Tóts János szolgált. A vigasztaló, felemelő lelki énekekkel az erdőszentgyörgyi gyülekezet szolgált Borzási István és Vasvila S. Béla testvér vezetésével. Jó Atyánk vigasztalását kívánjuk a gyászolóknak és hogy ImánuÉl legyen velük. **Tóts János**

2007. december 25-én karácsony I. napján Sepsiszentgyörgyön temettük **id. Barabás Józsefné**, szül. Fákó Irma testvérnőnk, aki 72 évet kapott teremtőjétől. Szolgálatkészsége és jó cselekedetei felejthetetlenek maradnak nemcsak családjá, hanem mindazok előtt akik részesültek abban. A gyászistentiszteleten Kiss Zoltán lp. és Veress Bálint testvérek szolták a szellemi halálból való feltámadás ígét a Csel. 9, 36-42 illetve a Zsolt. 71, 20-21 alapján. Az Úr vigasztalja meg özvegyen maradt beteg férjét és a szerető család minden tagját. "Boldogok a halottak akik az Úrban hálnak meg...az ő cselekedeteik követik őket." Jel. 14,13 **(K.Z.)**

December 20-án temettük Kísszentmíklóson **Kulcsár Árpádné** testvérnőt, született Szilágyi Zsuzsánnát. Református családban növekedett fel. Életében fiatal korában munkálkodott az Úr Igéje. 1950. július 15-én vallást tett hitéről keresztség által szüleivel és hűgával együtt. 1956-ban házasságot kötött Kulcsár Árpád testvérral és boldog házasságban éltek Kővesden. 8 gyermekkel és 10 unokával áldotta meg őket. 2004. április 6-án

Aradra költöztek, ahol a 2-es sz. magyar baptista gyülekezet hűséges tagja volt a testvérnőnk. 2007. december 18-án délelőtt 9 órakor rövid szenvedés után az Úr haza hívtá. A gyászistentiszteleten a háznál magyar nyelven Vass Gergely, Nagy Mihály testvérek és román nyelven Hubert Imre testvér, a temetőkerben pedig Katona János testvér hirdette az Isten vigasztaló ígét. A gyászistentiszteleten a gyülekezet énekkara és fúvószenekara szolgált. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak! **Ilyés Lajos, Arad II.**

Szilágynagyfaluban 2007. december 12-én kísértük utolsó útjára **Illés Lajosné** született Szabó Irma testvérnőnk, aki 72 évet kapott teremtőjétől. A gyászistentiszteleten Szekrényes Pál lelkipásztor és Kabai János diakónus szolgált a Préd 12,7 valamint a 2Kor 5,1 alapján. A temetőben a krasznai Tóth Imre testvér a Jn 5,24-29 -ből hirdette a feltámadás ígét. Szolgált a helybeli fúvos- és énekkar is. Istenünk vigasztalását kívánjuk az özvegyen maradt férjének. **Kabai Éva**

Szilágyperecsében 2007. december 9-én kísértük utolsó útjára **id. Balla Zsigmond** testvért, aki 87 esztendődt kapott Teremtő Urától. Alázatos élete példaértékű volt, az ő Ura mellett mindvégig kitartott. Hite és bizalma családjának is erőt jelentett a megpróbáltatások idején. A gyászistentiszteleten Isten vigasztaló üzenetét Borzási István, Gurban Doru és Király Tibor lelkipásztor testvérek hirdették a 2Kor 4:1-18 és Dán 12:2-13 igék alapján. A helybeli ének- és zenekar is részt vállalt a szolgálatban. **(B.T.)**

Varga Dániel testvér 2007. október 5-én súlyos autóbalesetet szenvedett gyalogusként. November 8-án kapta a hazahívó szót és november 11-én, vasárnap délben gyászistentiszteletre gyűltünk össze Biharon. Testvérünk 1957. március 29-én született, bemeztkezett, 50 évet kapott testvérünk az elkészülésre és főleg utolsó heteit. Temetésén Albert István Zsolt lp. tv. hirdette a megtérés és vigasztalás ígét a Tíz szűz példázatából a Mt 25:1-13 alapján. A sírnál az 1Kor 15:19-20-ból szolta a reménység ígét. Szolgált a bihari énekkar is.

Gyémántmennyező, Ipp

Istenünk megtartó kegyelméről, gondviseléséről emlékezett meg 2007.dec.27-én Szilágyippen **MIHÁLY ZSIGMOND** és **ERZSÉBET**, gyermekei és unokái körében, házasságkötésük 60. évfordulóján. Házasságukat az Úr két gyermekkel (Gizella és Magdolna), 7 unokával (Efraim, Mária, Márta, Mózes, Lidia, Magdolna, Ferenc) és 7 dédunokával (Sztintia, Gedeon, Tamás, Abigél, Eliána, Henrietta, László) áldotta meg. Szemlélve példaértékű életüket, hűségüket, kívánjuk, hogy életük alkonyát is bearanyozzák az erőt, békét adó krisztusi sugarak. **Kulcsár Efraimné Márta** „Éljetek még annyit, mit ad az Alkotó, / Amennyit még meg kell küzdjetek, / De ki a hatvanat megengedte, / Továbbra is vezetni fogja a kezetek” (ANTAL FERENC)

Aranymennyező, Szalonta

December 2-án köszöntöttük a nagyszalontai gyülekezetben, **Óbis András** és feleségét, **Erzsébetet** 50-ik házassági évfordulójuk alkalmából. A nagycsaládban, a gyülekezetben adtunk hálát testvéreinkért, Kovács Gyula lp. testvér ígét olvasott a 5Móz 8:2, rámutatva mennyire fontos az emlékezés a megtett útra, mert az hálára kötelez. Költeményekkel és énekekkel köszöntöttük testvéreinket, miután szeretetvendégséggel zártuk a megemlékezést. Kívánjuk testvéreink további életére Mennyei Atyánk áldását.

Köszönjük!

A szalárdi **FILADELFIA NOOM** öregotthon vezetősége megköszöni azon testvérek szeretetét és együttérzését, akik 2007-ben személyi jövedelemadójuk 2%-át felajánlották az öregotthon javára. Név szerint nem tudjuk őket felsorolni, mert a bank nem közölhet ilyen adatot. Azzal a reménységgel vagyunk, hogy ebben az esztendőben még többen fogják kihasználni ezt a lehetőséget, ha tehetjük mondjuk el még másoknak is. **KÖSZÖNJÜK SZÉPEN!**

Pénzbeli adományok: Hun.Bapt.Mission USA 100 USD. Tábita nőkör (Nagyvárad) 200 lej. Papp K. Katalin (Nagyvárad) 100 lej. Id Eszes Lajos (Bagos) 50 lej. Öz. Kovács Gyuláné (Bihar) 25 lej. Vajas Erzsébet (Györgyfalva) 150 lej. N.N. (Nagyvárad) 150 lej. Elek Zoltán (Szalárd) 500 lej. Kólya Imre (Beretyszéplak) 150 lej. Kémeri nőkör 300 lej. Eszes Imre (Szentjános) 300 lei. Öz Váradi Emma (Szentjános) 20 lej. Antal Dezső (Szentjános) 100 lej. Száldobágyi gyűl. 300 lej. Szabó Sándor (Bihar) 100 lej. Tóth Ilona (Szentjános) 20 lej. Tőtös Zsigmond (Nagyfalu) 100 lej. Erdő Zoltán (Csömör) 50000 Ft. N.N. (Szalárd) 50 lej. Lakatos Károly (Biharpüspöki) 300 lej.

Figyelem!

Munkalehetőség a Hargita Keresztyén Táborban

Szakácssegédet és adminisztrátort keresünk a Hargita Táborba. Egyedülálló személy, vagy olyan házaspár jelentkezésére számítunk, akik gyermekek nélkül költözhetnek a Táborba. Házaspár esetében előnyt jelent, ha a férj karbantartási és építkezési munkában járatos. Ebben az esetben neki is munkát biztosítunk. (Jó munkabírásu nyugdíjasok jelentkezését is szívesen vesszük.)

A nyári szünidő idején szükségünk lesz a konyhai és takarítói személyzet bővítésére. Erre az időszakra és erre a munkára elsősorban a már 16. életévüket betöltött lányok és fiúk jelentkezését várjuk.

A Tábor személyzetének teljes ellátást és méltányos fizetést biztosítunk.

Jelentkezéskor kérjük a helyi gyülekezet lelkipásztorának vagy gyülekezeti elöljárójának ajánlását is mellékelni.

Jelentkezni a következő címen lehet:

Hargita Keresztyén Tábor, Borzási Gyula, igazgató

Șos. Ciucului, Km 106, 535800 Vlăhița, Jud. Harghita

Telefon: 0749 271008, E-mail: borzasi@hargitacamp.ro

Élelem, termény, egyébek: Sc ARNOS srl (Nagyvárad). Szász Gyula (Bihar). Özv. Mátyási Ági (Szalárd). Bihari gyűl. Vincze László (Kalotaszentkirály). Kőteles István (Gyanta). Szatmári nőkör. Kiskapusi gyűl., Krasznai gyűl., Kabai György (Nagyvárad). Szabó János (Ausztria). C.M.I. Dr. Pardi (Nagyvárad).

Karácsonyi csomagok: Biharpüspöki gyűl., Szentjánosi gyűl., Száldobágyi gyűl., Szalárdi nőkör. Papp Pisti (Magyarország), Hajnalcsillag alapítvány. Bejusca Elena IV-oszt. Avram Iancu iskola (Nagyvárad), Papp Gyöngyi (Budapest).

A Filadelfia vezetősége nevében: MIERLUT JÓZSEF

Hirdetések, imatémák a nőtestvérek számára

EBF gyűlés és konferencia a Hargitán

Az Európai Baptista Nőszövetség 7 tagú vezetőbizottsága minden év március utolsó hetében tartja évi tanácskozását, abban az országban, ahová épp meghívja valamelyik nőszövetség. Így, 2006-ban Norvégiában, 2007-ben Franciaországban, mindkét országban a helyi női vezetőkkel is találkoztunk, valamint részt vettünk az éppen akkorra szervezett nőkonferencián.

2008-ban az évi tanácskozás nálunk, Romániában, a Hargita keresztyén táborban lesz megtartva március 25-28 között. Folytatásként, március 29-én (Szombat) egy kerületi nőkonferenciát tartunk a Hargita táborban, ahol az európai bizottsági tagok is részt vesznek. A konferencia témája: *Kihívások a keresztyén nők életében*

Természetesen, ha mások is vágnak részt venni (a székelgyföldi missziókerületen kívül) szeretettel várjuk erre az egynapos találkozóra. Jelentkezés: Borzási Istvánné Mártánál, 0749-271560 (ebaptifon).

Női Csendesnapok

A Női Csendesnapokat a Hargita táborban május 30. június 1. között tartjuk, amiről a Szeretben még olvashatunk.

EBF választókonferencia

Az Európai Baptista Nőszövetség május 15-18-án tartja 5 évenként sorra kerülő választó konferenciáját. A Konferencia mottója: *Jézus a mi életünk forrása /Jézus a mi cselekedeteink mozgató rugója* (Jesus, our Source of Inspiration) És 49,11/b.

Színhely: Hollandia, de Bron konferenciai központ. Előadó: Dorothy Selebano, a Baptista Női Világszövetség elnöke (Dél Afrikából). (2006. októberében már találkoztunk vele Nagyváradon, Ákoson, Szatmárnémetiben.) A „keresztyén“ Európában egyre nagyobb kihívás a keresztyén nőknek is azt a Jézust követni, aki „*lent járt és kelt Júdea poros útján hajdan*“ és ragaszkodni az Igéhez, vállalni a máságot. Sok mindent készek vagyunk megtenni, de időt tölteni együtt az imaharcban már nehezebben megy.

Kérném szeretettel kedves nőtestvéreimet, akik készek vállalni, imádkozzunk az Európában élő hittestvéreinkért, a női munkáért, a hollandiai választó konferenciáért, hogy Isten által kiválasztott testvérnőket választhassunk. Több országban is a nőtestvérek a hétfői napot jelölték ki (a bizottság is), amikor különösen az említett imatémákat is az Úr elé hozzuk, azzal a bizonyossággal, hogy Ő imát meghallgató Isten és alkalmas időben válaszol. (A konferenciával kapcsolatosan angol nyelven részletes tájékoztató olvasható a www.ebwu.org honlapon.)

Júdás apostol szavaira emlékeztem Kisinyevben s azóta is gyakran foglalkoztat: „...*tusakodjatok a hitért, a mely egyszer a szenteknek adatott.*“ Júd 1,3. Ez a mi harcunk, a hívő nők harca is lehet és kell legyen. Megélni a tiszta hitet (a szentek hitét), növekedni megismerésében, imádkozva, hogy a jövő nemzedék is hitre jusson Urunk kegyelméből.

VÉKÁS ZOLTÁNNÉ

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbsz@rdslink.ro

Elnök: Gergely István. *Felelős szerkesztő:* dr. Vass Gergely. *Szerkesztők:* Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szerezet@rdslink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Regionális konferencia Moldáviában

Szeptember 13-15 között újabb regionális konferenciára került sor az Európai Baptista Nőszövetség szervezésében, ezúttal Moldáviában, Kisinyovban. Sok nőtestvérnek az imájára volt válasz e konferencia.

Avolt szovjet utódállamokból, 9 országból (Azerbajdzsán, Örményország, Fehéroroszország, Moldávia, Oroszország, Ukrajna, Kazahsztán, Tadzsisztán, Üzbegisztán) 21 nőtestvér vett részt és az európai bizottság hét tagja hét különböző országból. A közös nyelv az angol volt, de a küldöttek nagy része az orosz nyelvet is beszéli, az örmények kevésbé. Különleges volt találkozni a messzi földről érkezett nőtestvérekkel, akik gyakran szembesülnek megvetéssel, üldözéssel hitükért.

Az azerbajdzsáni testvérnőnk elmondta, hogyan könnyült meg rajta Isten. Mint muzulmán nő, hallani sem akart a keresztyénségről, de az evangélium elérte szívét. Családja kitagadta, férje elűzte otthonról. A hívők kis csoportja összefogtak börtben és imában, egy év múlva férje is megtért, s most az Úr szolgálatában, életüket is kockáztatva, próbálják elérni honfitársaikat az evangéliummal.

Ukrajnában az utóbbi 10-15 évben megduplázódott a gyülekezetek száma. A nőtestvérek is misszióznak, szolgálnak, kihasználják a szabadságban a lehetőségeket (börtönmisszió).

Üzbegisztánban kevés a hívők száma, erős muzulmán ország, gyülekezeti összejövetelt nem szabad tartani. Hitestvéreink minden délben 12-kor imádkoznak, ki ahol van, hogy Isten árássa ki népükre is kegyelmét. Titokban találkoznak a hívő csoportok. Hallásérültek között is szolgálnak, több mint 30 siket nővel

vannak kapcsolatban, akik követik az Urat.

Kazahsztánban a mintegy 50 millió lakos közül még kb. 9 millió kozák él, kevés, kb. 600 keresztyén. A kozákok között csak kozákok hirdethetik az evangéliumot, nem is fogadnak mást. Megkérték, imádkozzunk értük. Az a kis csoport hívő szeretné népükkel megosztani a jó hírt, de sok akadályba ütközik. Hasonló a helyzet Tadzsisztánban is.

Ezután imádkoztunk a különböző országokért, testvérnőink imakéréseit az Úr elé vittük. Úgy köszöntünk el, lehet a földön nem találkozunk, de találkozunk a mennyben.

Folytatásként részt vettünk a moldáviai nőtestvérek konferenciáján, amit Kisinyovban az „Isus Salvatorul“, 1400 tagú gyülekezetben tartottak, mintegy 450-500 résztvevővel, ahol az imaélet harcairól és örömeiről méltatott az Úr szólnom a résztvevőknek. Férjem is többször szolgált (a nőkonferencián is) a fent nevezett, valamint más környékbeli gyülekezetekben.

Végig nézve a konferencia résztvevőin, nem volt nehéz

megállapítani, testvérnőink nagy része nagyon-nagyon keményen dolgozik. Kérges, sebes kezeik is elárulták ezt, de imáik annál buzgóbban hangzottak.

Moldáviában sokan nehéz körülmények között élnek. Nagy a munkanélküliség, a családokat megpróbálja, hogy legtöbb édesapa otthonától távol talál munkát. Sokan Moszkvában dolgoznak, évente esetleg kétszer látogathatnak haza. A kivándorlás miatt elég sok gyülekezetben inkább csak idősek vannak, de akik itthon maradtak ragaszkodnak az Úrhoz és buzgók a szolgálatában.

Alkalmunk volt meglátogatni néhány családot a Kisinyov melletti falvakban. Az egyik 6 gyermekes család az imaház udvarán, egy kis melléképületben lakik. Az édesanya elmondta, hogy ő mohamedán volt. Férje megharagudott rá és télvíz idején 3 kisgyermekével kidobta az utcára. Az idős lelkipásztor a híd alól szedte össze őket és a kis mellékhelyiségbe fogadták be, amit majd igyekeztek lakhatóbbá tenni. Gyermekei

rendszeresen átmentek az imaházba, de ő oda be sem tette a lábát. A gyermekek mikor hazajöttek az imaházból, énekeltek és elmesélték amit hallottak. Két év után, egy vasárnap szinte berohant az imaházba, ahol az ige minden szava neki szólt. Kemény szíve összetörött, felismerte Jézust, mint az ő személyes Megváltóját is, majd a bemejtéssel is megpecsételte új életét. Isten megajándékozta egy hívő segítőtárssal, aki ugyancsak züllött életből jutott világosságra, megtérésre. Most ez a testvér gyülekezeti elöljáró. A kis faluban nagy egyszerűségben, de példás étellel nevelik 6 gyermeküket és szolgálják az Urat. Ugyanakkor azt is megláttam újból: hamar el lehet felejteni a szép örökséget, amit kaptunk.

Sok élménnyel és imatémákkal is gazdagodva tértünk haza. Szívemben újból megerősödött, mennyi mindenért hálás lehetek, amivel bennünket megáldott Istenünk.

VÉKÁS ZOLTÁNNÉ

Hirdetések nőtestvéreknek az előző oldalon!

Az EBF Nőszövetségének vezetősége és a volt szovjet utódállamokból érkezett nőtestvérek

